

der ansees af Mange som Kernen i hele det constitutionelle Væsen, nemlig Skattebevillingsretten. Efterat Folkrepræsentationen har bragt den fuldstændige Ordning af Fællesforfatningen dette store Offer, har det forundret mig, at den i en Sag af forholdsvis underordnet Betydning har mødt Regjeringens Forslag med en sån bestemt Modstand. Da det Punct, hvorom her er Tale, henhører under den Deel af Statsstjenesken, der for Tiden er mig anbetroet, har jeg søgt at gjøre mig bekendt med de Indvendinger, der ere fremkomne mod Regjeringens Forslag. Jeg troer, man kan indbefatte dem under 4 Nummere. Det er sagt, at det kan være Krigsvæsenet og dets Bestyrelse ligegyldigt, hvorledes Mandstabs med Videre tilveiebringes, og at man i andre Stater har Exempler paa, at en Hær kan rekrutteres efter forskjellige Udfrikningslove. En anden Grund er den, at det kan let give Anledning til Klager over Prægravation, naar en enkelt Landsdeel faae sig paatvungen Bestemmelser, der maaffee for de andre Landsdele, men ikke for denne, kunde være tilfredsstillende. Fremdeles har man sagt, at det fornødne Hensyn til Statsdelenes Interesser ikke kunne ventes at ville blive gjorte gjældende i Fælleslovgivningen, da Krigsbestyrelsen vil faae en overveiende Indflydelse paa disse Sager. Endelig har man sagt, at, om ogsaa ingen Joistfel i Interesser er tilstede, saa maatte det dog befrygtes, at Fællesrepræsentationen, hvis Sammensætning man ingen kunde kjendte, vilde fuldkaste den ved den almindelige Bærnepligtsslov indførte borgerlige Lighed, som er af saamegen politisk Betydning. Det er, som allerede af foregaaende Talere bemærket, tre Grene af Statsstjenesken, der her er Tale om, nemlig Udfriknings af Mandstabs, Udfriknings af Heste og andre Naturalpræstationer, og Indquarteringsvæsenet for Militairetaten. Jeg skal, idetmindste for Døeblikket, indfranke mig til at omtale Udfriknings af Mantstabs, fordi den berører de fleste Interesser, og fordi jeg troer, at de Grunde, der tale for, at den vedbliver at være et Fællesanliggende, ogsaa ville være anvendelige paa Indquarteringsvæsenet og Udfriknings af Heste o. s. v. Jeg troer, man vil

erkjende, at det er af overveiende Bøgtighed, at Bestemmelserne for Udfrikningsvæsenet i en saa lille Armee, som den danske og i et Land, der i det Hele taget er af saa eensartet Bestaffenhed, ogsaa blive eens. Det vilde give Anledning til mange Collisioner, til megen Vidtløftighed og Misstemning, naar i en Troppesafdeling, hvori der tiende Folk fra forskjellige Landsdele, som Tilfaldet er med flere Troppesafdelinger: Ingenieurcorpset, Artilleriet, Garderne og flere Cavalleriecorpsfer, Tjenestetiden blev gjort af forskjellig Længde, naar Tjenestetiden for den ene Afdeling bestemtes til 16 Aar, for den anden til 12 Aar, og Garnisonstiden ligeledes blev forskjellig, og naar Løgsrullealderen blev forskjellig; naar der toges forskjellige Bestemmelser med Hensyn til de Egenstaber, der kunde kræves af Soldaterne; om den Bestemmelse, at der nu til visse Grene af Tjenesten skal udtages af de saakaldte Noncombattanter, det er det Mandstabs, der antages ikke at have de fornødne Egenstaber til at yde fuldkommen Krigstjeneste, naar denne Tjeneste skulde paahvile een Klasse i een Landsdeel, og derimod hvile paa Andre i en anden Deel af Landet; naar der blev gjort Undtagelser fra den almindelige Bærnepligt til Fordeel for visse Classer, naar man s. Ex. i een Landsdeel kunde kjøbe sig fri for Krigstjenesten, og derimod ikke i en anden; naar visse andre fritagelser bleve tilstedede. Alle slige Uligheder i Rettigheder og Pligter vilde netop forebygges, naar Lovgivningen blev fælles; hvad der da blev Ret for den Ene, vilde ogsaa blive Ret for den Anden. Naar der er yttret Frygt for, at Grundsatningerne for almindelig Bærnepligt skulde kunne undergaae Forandring, saa anseer jeg Saadant for umuligt. Er først den almindelige Bærnepligt indført i et Land, vil den offentlige Mening have udtalt sig saa stærkt derfor, at en Forandring deri vil være aldeles umulig, og der er, troer jeg, i dette Døeblik aldeles ingen Grund til at befrygte nogen Forandring i denne Grundsatning i nogen Deel af Landet. Det er gjentagende sagt, at Bærnepligtssloven nu er eens i alle Dele af Monarchiet, og jeg tør tilføie, at den er hovedsagelig fyldestgjørende, og jeg troer ikke, at